

Trenér roku 2015

Ondřej Rybář (biatlon)

Narozen 14. října 1978

Největší úspěchy 2015: jeho svěřenci přivezli z MS v Kontiolahti čtyři medaile včetně zlata ze smíšené štafety, dařilo se jim i ve Světovém poháru

K biatlonu přešel od orientačního běhu a fotbalu, jako závodník to dotáhl až do juniorské reprezentace, zúčastnil se i několika univerziád. Po trenérských začátcích u žáků SKP Jablonec byl postupně asistentem mužského národního týmu, hlavním trenérem ženské i mužské reprezentace a osobním koučem Michala Šlesingra, Jaroslava Soukupa, Ondřeje Moravce a dalších. Zásadní měrou se tak zasloužil o vzestup domácího biatlonu, který vyvrcholil ziskem tří stříbrných a dvou bronzových medailí na olympijských hrách v Soči 2014. Momentálně sklízí další úspěchy jako šéftrenér obou reprezentačních celků.

Pavel Vrba (fotbal)

Narozen 6. prosince 1963

Největší úspěchy 2015: s reprezentací postoupil na mistrovství Evropy ve Francii

Někdejší mládežnický reprezentant se v nejvyšší soutěži v barvách Baníku Ostrava či RH Cheb i kvůli opakovaným problémům s kolenem výrazněji neprosadil. S trénováním začínal na rodné Moravě, v sezoně 2003/04 se jako asistent podílel na titulu Baníku. Poté odešel na Slovensko, kde už jako hlavní kouč vyhrál ligu s Žilinou, působil i u slovenského národního týmu. V roce 2008 nastoupil do Plzně a z podprůměrného klubu postupně vybudoval přední domácí celek, který se vedle dvou ligových primátů neztratil ani v evropských pohárech. V prosinci 2013 byl zastáncem ofenzivního fotbalu jmenován trenérem české reprezentace, s níž po rozpačitých výsledcích v přípravě dokázal vyhrát těžkou kvalifikační skupinu a postoupit na ME 2016 ve Francii.

Petr Novák (rychl bruslení)

Narozen 7. června 1948

Největší úspěchy 2015: dovedl Martinu Sáblíkovou ke třem zlatým z MS, celkovému triumfu v SP i kvalifikaci na OH v Riu de Janeiro, kde bude startovat v časovce

Majitel originálního trenérského know-how se v mládí věnoval gymnastice a atletice, nakonec však zvítězilo rychlobruslení. Už jako závodník začal trénovat, Jiřího Kyncla dovedl k nečekanému 16. místu na OH 1988 v Calgary. Sportovní klenot vybrousil až z Martiny Sáblíkové, kterou přesvědčil o tom, že se může stát olympijskou vítězkou. To se úspěšné dvojici díky tréninkové dřině, ale třeba i speciální technice bruslení dosud povedlo již třikrát, kromě kompletní sbírky medailí z OH se Sáblíková může pochlubit i 13 tituly mistryně světa či devíti triumfy ve Světovém poháru na dlouhých tratích. Stál i za vzestupem bývalé juniorské světové šampionky Karolíny Erbanové.

Petr Pála (tenis)

Narozen 2. října 1975

Největší úspěchy 2015: s tenistkami slavil čtvrté vítězství ve Fed Cupu v posledních pěti letech

Bývalý špičkový tenista a syn známého trenéra Františka Pály dosáhl největších úspěchů ve čtyřhře, v níž vyhrál sedm turnajů ATP a ve světovém žebříčku se probojoval do elitní desítky. Finalista deblu na French Open, jehož během hráčské kariéry limitovala zranění, byl v prosinci 2007 i kvůli své bezkonfliktní povaze jmenován nehrajícím kapitánem ženského fedcupového týmu. Hned ve své premiérové sezoně se s ním dokázal vrátit zpět do Světové skupiny a v roce 2011 se spolu

s Petrou Kvitovou, Lucií Šafářovou a dalšími radoval z prvního triumfu ve Fed Cupu po 23 letech. Následující rok tenistky vítězství obhájily, zvítězily i v letech 2014 a 2015. Za posledních pět let prohrál tým vedený Pálou pouze jednou.

Jiří Prskavec starší (kanoistika)

Narozen 2. května 1972

Největší úspěchy 2015: jeho svěřenci Kateřina Kudějová a Jiří Prskavec mladší se v Londýně stali mistry světa

Jako nadějný kajakář vybojoval na juniorském MS v roce 1990 dvě medaile, o pět let později získal na šampionátu v Nottinghamu bronz i mezi dospělými. S trénováním začal účastník dvou olympijských her ještě jako závodník, po práci s mládeží ve vysokoškolském sportovním centru vedl juniorskou reprezentaci Kanady, pomáhal rovněž závodníkům z exotických zemí. V posledních letech působí v USK Praha, kde dohlíží i na svého syna Jiřího. Ten už jako teenager vybojoval bronz na ME 2011, později se stal mistrem světa i Evropy. K medailím z velkých akcí dovedl Prskavec starší i Kateřinu Kudějovou, k jeho svěřencům patří též další reprezentant Ondřej Tunka.

Milan Doleček starší (veslování)

Narozen 30. listopadu 1957

Největší úspěchy 2015: ve francouzském Aiguebelette dovedl skifaře Ondřeje Synka k čtvrté zlaté medaili z mistrovství světa

Jako veslař vystřídal dvojku, čtyřku i osmu, zúčastnil se dvou olympijských her a sedmi světových šampionátů. Na OH 1980 mu s osmou těsně unikla medaile, cenného kovu se dočkal o dva roky později na MS v Lucernu na dvojce s kormidelníkem. Trenérskou kariéru zahájil v 90. letech, v roce 1999 si do Dukly Praha vytáhl talentovaného Ondřeje Synka. Ten nejprve závodil ve dvojskifu s Milanem Dolečkem mladším, s nímž na MS 2003 vybojovali bronz. O dva roky později usedl Synek do skifu a od té doby se z žádné vrcholné akce nevrátil bez medaile. Jejich dlouholetá spolupráce, jež dosud vynesla čtyři tituly mistra světa či dvě stříbra z OH, by měla vyvrcholit v Riu.

Laureáti Síně slávy

Pavel Korda (tenis)

Narozen 12. prosince 1935

Jeden z neúspěšnějších domácích koučů dovedl daviscupový tým k „salátové míse“, Janu Kodešovi pomohl k zisku tří grandslamů. Někdejší druhý nejlepší tenista v zemi reprezentoval v 60. letech Československo v Davisově poháru. V roce 1970 byl jmenován do funkce státního trenéra, o deset let později zvedl jím vedený tým v čele s Ivanem Lendlem poprvé v historii nad hlavu nejprestižnější týmovou trofej „bílého sportu“. S Kodešem slavil v 70. letech dvě vítězství v Paříži i triumf ve Wimbledonu, byl rovněž osobním koučem Reginy Maršíkové, Pavla Huťky či Vladislava Šavrdy. Dlouhá léta trénoval v Lucembursku, na domácím svazu působil až do roku 2010.

Stanislav Neveselý (lední hokej)

Narozen 17. května 1936

Člen Síně slávy českého hokeje stál u 11 mistrovských titulů Dukly Jihlava i u zisku zlatých medailí na mistrovství světa v roce 1985 v Praze. V nejvyšší soutěži hrál v útoku za Spartu Praha a za Jihlavu, kde od roku 1965 působil jako asistent Jaroslava Pitnera. Společně pomohli Dukle k osmi ligovým prvenstvím, další tři přidal v roli hlavního kouče armádního celku. Od roku 1979 byl

asistentem Lud'ka Bukače u národního mužstva, které rok po stříbru z OH 1984 v Sarajevu dovedli na světovém šampionátu v domácím prostředí ke kýženému titulu. Na reprezentační lavičku se později vrátil i jako hlavní trenér, působil též ve Švýcarsku. Jeho rukama prošly desítky špičkových hokejistů, mnoha z nich výrazně pomohl k oslnivé kariéře.

Miroslav Kváč (atletika)

Narozen 11. prosince 1931

Strůjce úspěchů legendární běžkyně Jarmily Kratochvílové, již během dvaadvacetileté spolupráce pomohl k 11 cenným kovům z vrcholných akcí včetně dvou zlatých z MS či dvěma světovým rekordům, které platí dodnes. V mládí aktivně sportoval, trenérině se začal systematicky věnovat v polovině 50. let a u atletiky nakonec vydržel více než půl století. Voják z povolání dlouho působil jako dobrovolný kouč mládeže, v roce 1969 byl kvůli svým protiokupačním postojům propuštěn z armády. Po stříbru Kratochvílové na OH 1980 v Moskvě se stal atletickým trenérem Střediska vrcholového sportu, o tři roky povýšil na šéftrenéra. Jeho dril pomohl k medailím i překážkářům Jiřímu Hudcovi a Aleši Höfferovi. Předloni ho Senát ocenil medailí za zásluhy o rozvoj sportu.

Jozef Jarabinský (fotbal)

Narozen 12. března 1944

Mezinárodně uznávaný odborník, kromě řady českých a slovenských klubů působil rovněž ve Španělsku, Turecku, Řecku nebo v Číně. S fotbalem začínal na rodném Slovensku, později prošel třemi prvoligovými pražskými kluby a zahrál si i na OH 1968 v Mexiku. S trénováním začal bývalý útočník v polovině 70. let u spartánské mládeže, ostruhy si vysloužil v následující dekádě v Prešově, který tvrdým přístupem dovedl k záchraně v nejvyšší soutěži. Největších úspěchů dosáhl na Letné, kde se jako asistent Václava Ježka podílel na zisku dvou titulů, další tři si v letech 1989, 1990 a 1995 připsal v roli hlavního kouče. V novém miléniu stál mimo jiné za vzkříšením skomírajícího Baníku Ostrava.

Lubomír Dobrý (basketbal)

Narozen 23. srpna 1925

Během svého dlouholetého působení pod bezednými koši spojil akademickou, pedagogickou a trenérskou činnost. V 50. letech se jako kouč reprezentačních celků podílel na bronzu z MS žen či třech medailích z ME. Tři ligové tituly získal s Brnem, dalších šest přidal s basketbalistkami Sparty Praha, které v roce 1976 dovedl až k triumfu v evropském Poháru mistrů. Poté se v roli asistenta vrátil k národním týmům a přispěl k evropskému bronzu žen (1978) i stříbru mužů (1985). Vedle trénování byl od roku 1961 předsedou trenérské rady sekce košíkové na ČSTV či dlouholetým šéfredaktorem časopisu Tělesná výchova a sport mládeže. Autor řady odborných publikací působil 60 let na katedře FTVS, kde byl předloni jmenován emeritním profesorem.

Josef Augusta (lední hokej)

Narozen 24. listopadu 1946

Jako hráč získal tři stříbra a bronz z mistrovství světa i olympijské stříbro, jako trenér byl třikrát u triumfu reprezentace na světovém šampionátu. Levý křídelní útočník patřil v 60. a 70. letech ke skvělé generaci jihlavské Dukly, s níž si během 18 sezon připsal osm ligových titulů. Za reprezentaci odehrál rovných 100 utkání a vstřelil 24 branek. Trénovat začal v polovině 80. let v Jihlavě, kterou po začátcích u místní mládeže dovedl stejně jako později Olomouc až k titulu. Na mistrovství světa v roce 1999 se jako asistent podílel na zlatých medailích, po odchodu Ivana Hlinky do NHL převzal národní tým jako hlavní trenér a na MS v letech 2000 a 2001 přidal další dva triumfy. Je členem Síň slávy českého hokeje.

Ladislav Souček (kanoistika)

Narozen 2. května 1946

Nejlepší domácí kajakář 70. let a později úspěšný trenér spojil téměř celý svůj život s pražskou Duklou, v jejíchž barvách získal na pět desítek domácích titulů. Závodil na dvou olympijských hrách a na šesti světových šampionátech, z MS 1971 v Bělehradu si přivezl stříbro. Kariéru ukončil po hrách v Montrealu 1976 a hned přešel k trénování. V Dukle brzy převzal funkci šéftrenéra od bývalého olympijského vítěze Františka Čapka, jehož byl sám svěřencem. Jeho rukama prošli během několika desetiletí například Tomáš Suder, Vladimír Dolejš, Pavel Havelka, Miloš Reich, Jan Boháč či Attila Szabó, mistr světa z roku 1989. Pracoval i ve výkonném výboru svazu kanoistů.

Eduard Krützner (ragby)

Narozen 16. dubna 1935

Jedna z největších osobností tuzemského ragby, jemuž jako hráč, trenér či funkcionář věnoval podstatnou část svého života. Hrál vrcholově basketbal, avšak nakonec zakotvil u ragby. V něm to dotáhl až do reprezentace, kde byl léta kapitánem, v roce 1968 byl dokonce vybrán do mužstva Evropy. Trénovat začal počátkem 70. let ve Francii jako hrající kouč, později dovedl Pragu k sedmi domácím titulům. Působil i u reprezentačních výběrů, mladým ragbistům se věnoval až do roku 1998. Poté byl rovněž prezidentem ragbyové unie nebo členem exekutivy evropské ragbyové federace. Loni nositel řady ocenění za rozvoj ragby vydal vlastním nákladem knihu vzpomínek.

Zdeněk Ciller (běh na lyžích)

Narozen 25. srpna 1936

Jako trenér ženské reprezentace stál v 70. a 80. letech za vzestupem čs. běžeckého lyžování, který vyvrcholil ziskem čtyř olympijských medailí. V mládí se i přes množství těžkých úrazů a operací závodně věnoval kanoistice, tu pak začal i trénovat. Později přešel k běhu na lyžích a v roce 1968 se poprvé ujal ženského reprezentačního družstva. O čtyři roky později dovedl Helenu Šikolovou k bronzu z OH v Sapporu, v Lake Placid 1980 zopakovala stejný úspěch Květa Jeriová. Ta byla třetí i na OH 1984 v Sarajevu, kde štafeta vybojovala stříbro. Byl považován za rebela, svérázného podivína a muže s nelidskými tréninkovými metodami, několikrát byl odvolán, ale vždy se vrátil. Na přelomu 80. a 90. let pozvedl mužskou biatlonovou reprezentaci.